

VERSLAG VAN HET SESSIEDEBAT VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 1 OKTOBER 2015

Onderwerp: Beëindiging theaterfunctie en verkoop Het Oude Raadhuis (2015.0015863)

Voorzitter: H. Kuipers

De leden: mw. D. Abbas, S. Bak, mw. M.E. Ballieux-Hamel, mw. C.H.M. Berk, M.L. Beusenberg, A.J. van Bezooijen, mw. A. Bok, E. Boscher, mw. Y. Butter, M.W. van Dijk, mw. B. van der Erve, T. van Essen, mw. L. Eveleens-van Andel, C. Groothand, mw. M.P. van der Helm-Chandansingh, J.J.J. Jhinnoe, W.J.J.M. Klijn, R. Koster, C. van der Linden, mw. S. van de Meeberg, J.P. Meegdes, J.N.J. Nobel, P.J.M. Schouten, mw. M.L. Sedee-Schuitmaker, H.P. Spijker

Griffier: R. Sombroek

Portefeuillehouder: A. Elzakalai, D.D. Reneman

Insprekers: J. van Dijk (Cultuurgebouw Haarlemmermeer), D. Kivit, mw. R. van Nunen, mw. L. van Welbergen

De VOORZITTER: Dames en heren, we hebben als ik deze sessie open vier insprekers, maar zoals ik al zei, maar dat heeft u vast niet allemaal goed verstaan, het Morrend Volk wil ook nog een lied zingen. Dat gaat vermoed ik over Het Oude Raadhuis. Ik heb de tekst nog niet kunnen lezen. U wordt uitgenodigd om mee te zingen als u het refrein op een gegeven moment herkent, dus ik stel u voor te luisteren naar het Morrend Volk. Gaat uw gang.

[De zanggroep Morrend Volk brengt in de raadzaal een lied ten gehore waarvan de tekst onder de aanwezigen wordt verspreid.]

In het hartje van het dorpje dat genoemd is naar het hoofd,
Daar staat een klein gebouwtje aan een Laahaan,
En als je op de Kruisweg loopt en met je oogjes knijpt,
Dan ken je 't uit de verte al zien staahaan,
Lang geleden werden er gevangenen bewaakt,
Maar het is al weer een poos dat er theater wordt gemaakt,
En in Het Oude Raadhuis draait alles om de kunst,
En 't rot er geen donder wie of wat je bèhènt,
Een danser of een schilder of een cabaretier,
Het enige dat telt is je talèhènt,
Een schitterende broedplaats voor artisticeit,
Zeg nou zelf Meerse, dat wil je toch niet kwijt,
Maar nu zegt het college van bestuur,
Die toko is ons veel en veels te duur.

Het Oude Raadhuis, die fijne plek,
Die gaan ze sluiten, ze lijken wel gek,
Zo'n groot verlies ken ik niet aan.
Het Oude Raadhuis mag nooit verloren gaan.

Maar nu zegt de gemeente met de nadruk op 'gemeen',
Dat er geen geld meer naar het raadhuis gaahaat,
Die pennenlikkers weten nog minder van cultuur,
Dan Danny Blind van voetbal,
Maar Hoofddorp zonder raadhuis is als tonic zonder gin,
Het is misschien goedkoper maar het heb totaal geen zin,
Het is volstrekt een bloedbezopen plan,
Het is toch iets dat je niet rijmen kunt.

Het Oude Raadhuis, die fijne plek,
Die gaan ze sluiten, ze lijken wel gek,
Zo'n groot verlies ken ik niet aan.
Het Oude Raadhuis mag nooit verloren gaan.

De VOORZITTER: Dames en heren van het Morrend Volk, ik denk dat ik namens de raad mag zeggen dat u prachtig heeft gezongen en wijze teksten heeft uitgesproken en we wachten af wat de discussie gaat opleveren. Dank u wel. De tekst wordt via de griffie naar de raadsleden verspreid. We hebben vier insprekers, de heer Van Dijk namens het Cultuurgebouw, de heer Kivit als inwoner van Haarlemmermeer, mevrouw Van Nunen waar geen 'namens' bij staat en mevrouw Van Welbergen waar ook geen 'namens' bij staat. Ik vraag mijnheer van Dijk van het Cultuurgebouw om naar voren te komen. U heeft vijf minuten en als het dan nog nodig mocht zijn heeft de raad ook nog de mogelijkheid om vragen aan u te stellen. Mijnheer Van Dijk, gaat uw gang.

De heer VAN DIJK: Geachte volksvertegenwoordigers, staat u mij toe te citeren uit de Cultuurnota Haarlemmermeer 2010-2030, pagina 38 'Wij hechten aan de historische en culturele functie van Het Oude Raadhuis. Juist in die voor de gemeente zo symbolische accommodatie komt een aanbod van kleinschalig cultureel amateurinitiatief uit de gemeente, startende podiumkunstenaars, film en try-outs samen. Het Oude Raadhuis is een van de drie podia waarop Theater de Meerse activiteiten ontplooit. Wij vinden dat Het Oude Raadhuis daarbinnen een onderscheidend profiel heeft. Wij zijn van plan de begane grond van Het Oude Raadhuis 'los te knippen' van de culturele functie en te verpachten aan een commerciële partij. Voorwaarde is dat de nieuwe horecagelegenheid samenwerkt met Theater de Meerse.'

De Cultuurnota, dames en heren, heeft een visionaire looptijd van 2013 tot 2030. Reeds in het tweede jaar echter van haar bestaan, in het jaar onzes Heren 2015, blijkt deze visie al onderhevig te zijn aan dramatische koerswendingen. Waar is dat gebeurd, hoe is dat gekomen? Hebben de Groningse aardschokken plotseling de randen van het voormalige Haarlemmermeer bereikt? Zijn we op een verloren moment in oorlog geraakt met Rusland? Wat noodzaakt het openbaar bestuur om deze visie nu al met spade en pikhouweel ten grave te dragen? Natuurlijk, we moeten de bakens verzetten en onze aandacht meer gaan richten op de mensen die door de crisis in de klem zijn geraakt, het sluiten van voorzieningen zal hierbij echter niet helpen.

Maar was dat dan de achterliggende reden om Het Oude Raadhuis aan een private partij over te dragen onder ferme belofte dat het pand schoon en leeg wordt opgeleverd? Ik heb het niet gelezen. Sterker nog, wij hebben de kans niet gekregen om nieuwe afwegingen te maken in het kader van de bezuinigingen en de ombuigingsoperatie naar het Sociaal Domein, een ontwikkeling die wij van harte ondersteunen omdat wij vinden dat we met kunst en cultuur een belangrijke bijdrage moeten leveren aan sociale cohesie en participatie.

Wij hebben, geachte volksvertegenwoordigers, de Cultuurnota tot uitgangspunt van ons handelen gemaakt en we zijn samen met onze netwerkpartners bezig met een herijkings- en ombuigingsoperatie in het kader van de nieuwe maatschappelijke vraagstukken. We hebben het huurcontract van Het Oude Raadhuis gesplitst zoals afgesproken. Hiermee zou de gemeente een

nieuwe private horecaondernemer kunnen aantrekken met wie het theater van harte zou gaan samenwerken om van die romantisch-historische plek een bloeiend stukje Haarlemmermeer te maken voor alle mensen.

En dan plots blijkt dit programma van de baan. Waar moeten we in de toekomst nog onze handtekening onder zetten, hoe kunnen wij nog staat maken op de afspraken die wij met het openbaar bestuur maken als blijkt dat die van de ene dag op de andere niets waard blijken te zijn? Ik denk dat er nog vele en eventueel ook andere mogelijkheden zijn om het unieke en onvervangbare vestzaktheater in te bedden in een voor ieder profijtelijk concept. Een beetje moed en een beetje creativiteit, dat is alles wat we nodig hebben.

Er is één aspect aan het voorgenomen besluit van het college dat mij triggert en dat is de kans om het programma van het Centrum voor de Kunsten in Nieuw-Vennep te intensiveren. De Raad van Bestuur van het Cultuurgebouw is het met deze visie hartgrondig eens. Wij hebben dat ook expliciet uitgesproken naar het openbaar bestuur en beleidsambtenaren. En we zien daar meerdere mogelijkheden voor, die we al aan het verkennen zijn. Het simpel overzetten van de programmering van Het Oude Raadhuis naar Nieuw-Vennep, is hier geen oplossing voor. Het Oude Raadhuis wordt jaarlijks bezocht door ongeveer 10.000 mensen, dat is te danken aan een zorgvuldig en in de loop van dertig jaar opgebouwde reputatie. Bij sluiting zijn we die mensen kwijt. En daarmee een krachtige magneet van sociale cohesie.

Ten slotte, geachte raadsleden, ben ik, wellicht samen met u, onder de indruk van de emoties die los gekomen zijn nadat wij ruchtbaarheid hebben gegeven aan dit verrassende besluit van het college. Tientallen inwoners en artiesten hebben van zich laten horen, medewerkers hebben een Facebookpagina geopend, anderen hebben een onlinepetitie georganiseerd. In het theater hebben bezoekers spontaan hun handtekening gezet, die ik zo direct graag wil overhandigen aan de heer Reneman, wethouder van Cultuur. In totaal 4300 steunbetuigingen van Haarlemmermeerdere die het, net als u en ik, niet kunnen begrijpen. De stapel papier die ik hier bij me heb is alleen al goed voor 1716 handtekeningen van bezorgde burgers.

'Alles van waarde is weerloos' is een beroemde versregel uit het gedicht 'De zeer oude zingt' uit 1974 van een van onze grootste dichters Lucebert. Deze dichtregel wordt in deze tijd, waarin vele waarden en maatschappelijke verworvenheden worden aangetast, opnieuw bewaarheid. 'Alles van waarde is weerloos' uit het gedicht 'De zeer oude zingt'. Dit gaat over Het Oude Raadhuis uit 1867 en dit gaat ook over u als volksvertegenwoordiger want u en ik zijn de hoeders van ons cultureel erfgoed en dat wat met mensenhanden en liefde is gemaakt. Theaterdirecteuren en politici komen en gaan in de mist van de tijd. Maar Het Oude Raadhuis zal, in elk geval tot 2030, de fiere getuige zijn van de moed die u hier getoond heeft, een statement van de publieke zaak in deze jonge en kwetsbare polder. Ik dank u voor uw aandacht.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Dijk.

[Onder applaus overhandigt de heer Van Dijk de handtekeningen aan wethouder Reneman.]

De VOORZITTER: Het is de gewoonte in de raadzaal om niet van instemming of afkeuring te laten blijken maar vooruit, voor zo'n emotioneel onderwerp moet dat kunnen. Het was een heel mooi verhaal, mijnheer Van Dijk. U had het goed voor elkaar. Zijn er vragen van de raadsleden aan de heer Van Dijk? De heer Meegdes.

De heer MEEGDES: Een helder betoog, mijnheer Van Dijk. Kunt u aangeven waarom het zo van belang is om ook zo'n vestzaktheater te hebben naast een grote theaterzaal?

De heer VAN DIJK: Het bestaan van een vestzaktheater is op zich al een bijzonder fenomeen. Er zijn er nog maar heel weinig in Nederland. Het is een heel kwetsbaar kleinood voor beginnende

theatermakers en dat we dat hier in deze gemeente Haarlemmermeer hebben, is van een heel bijzondere kostbaarheid. Dat op zichzelf is al voldoende reden om te zeggen 'daar moeten we toch echt even over nadenken, of we dat zouden willen doen', want we onderscheiden ons hiermee zeer in het artistieke theaterwereldje.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Berk, GroenLinks.

Mevrouw BERK: Dank u wel voorzitter. Mijnheer Van Dijk, cultureel ondernemerschap, u heeft het zelf ook geroepen. Wat kunt u doen zodat u mede zorgt voor een sluitende exploitatie voor Het Oude Raadhuis?

De heer VAN DIJK: Ik denk dat we daar in principe een goede afspraak over hadden met de gemeente. Als ik even ronde getallen gebruik, zeg ik dat de huur van Het Oude Raadhuis € 140.000,00 bedraagt per jaar. We hebben samen met de gemeente geconstateerd dat het gebruik van Het Oude Raadhuis geïntensiveerd moet worden. We hebben daartoe het huurcontract gesplitst, we betalen nog € 70.000,00 huur. Die overigens in de subsidievoorwaarden zit. Als de gemeente daarna, zoals we hebben afgesproken, in staat is het aan een private ondernemer te verpachten, is dat € 70.000,00 extra inkomsten. We hebben meteen gezegd 'we gaan samen optrekken, met elkaar'. Als we in staat zijn om die ondernemer te vinden is het financiële probleem helemaal van de baan en het is zo jammer dat het om de een of andere reden niet gelukt is. Ik kan die redenen hier niet aan u uitleggen, ik heb wel allerlei vermoedens, maar u kunt dat denk ik beter aan het openbaar bestuur zelf vragen.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Dijk. Verder nog vragen aan de heer Van Dijk? Dan dank ik u voor uw inbreng en dan gaan we naar de heer Kivit die zegt 'ik ben inwoner van Haarlemmermeer, theaterbezoeker, -bespeler en talentcoach'. Vijf minuten voor u.

De heer KIVIT: Dank u wel voorzitter. Lieve gemeente en vertegenwoordigers en toehoorders, wat bijzonder dat ik hier mag staan. Ik ben naast inwoner van Haarlemmermeer ook kunstenaar en artiest en optreder, maar ik moet zeggen, mijn hart klopt nu toch sneller dan normaliter. Ik vind het heel bijzonder om hier te staan. Ik wil gelijk met de deur in huis vallen want ik had hier opgeschreven 'wat is een samenleving zonder cultureel of historisch besef? Een gemeente zonder hart dat klopt.' Ik moet zeggen dat Het Oude Raadhuis voor mij een plek is die het kloppend hart is van Haarlemmermeer. Een gebouw dat al zo oud is, ik fiets er bijna dagelijks langs en ik geniet ervan. Ik geniet er ook van als ik er binnen ga als bezoeker van het theater. Wat zo leuk aan dit gebouw is, is dat het heel kleinschalig is; het is intiem. Het is een intiem vestzaktheater dus je kunt er naar een film gaan of naar een voorstelling en na afloop loop je naar beneden en dan drink je een kopje koffie of je drinkt een biertje, maar het is altijd met een klein clubje mensen. Als je naar een groot theater gaat of je gaat hier naar de bioscoop, dan ben je altijd anoniem. Ik ga voor de intimiteit. Ik wil even aansluiten bij de mijnheer daar, ik ben uw naam helaas vergeten, maar ik ben dus ook bespeler van Het Oude Raadhuis. Kent u mij, Dennis Kivit? Nee, u kent mij niet, maar daarom sta ik dus in Het Oude Raadhuis. Ik sta niet in kranten, ik kom niet op de televisie, maar ik vind het heerlijk om theater te maken, maar ik doe dat op mijn eigen voorwaarden. Dat betekent dat ik eigenlijk al twintig jaar lang ieder jaar in Het Oude Raadhuis mag staan. Daar zit altijd 90 man en daar maak ik een mooie voorstelling, maar ik ga niet landelijk. Ik ga wel landelijk, maar ik zit in die kleine vestzaktheatertjes. Dus ik heb dat soort theaters nodig om mijn brood te verdienen. Ik kan ook in die grote zaal gaan staan maar dan zegt Joep 'Dennis, het is leuk, maar we doen het de volgende keer niet meer want er zitten te weinig mensen'. Het is ook mijn broodwinning.

Een persoonlijke noot. Ik ben opgegroeid in Haarlemmermeer en heb hier op het Haarlemmermeer Lyceum gezeten en de eerste voorstelling die ik heb gezien met school was in Het Oude Raadhuis. Ik

kan u zeggen, ik was gelijk verknocht aan het theater. Ik vond het een leuke plek. Mijn eerste date was met een leuke dame en wij zijn samen naar Het Oude Raadhuis geweest, naar Soesja Citroen, een jazzzangeres. Die was geprogrammeerd door Jan Gras, dat doet er even niet toe, maar dat was iemand die heel bevlogen was, die gaf iedereen een kans. Ik was daar geweest en had Soesja Citroen gezien en meteen wilde ik ook jazz zingen en ik ging naar het conservatorium. Dus het is sowieso ook een inspirerende plek voor jonge mensen om te komen.

Daarbij wil ik zeggen dat er ik vorig jaar ook een voorstelling heb gedaan en toen heb ik er mijn huidige vrouw ten huwelijk gevraagd. Dus mijn hart ligt ook een beetje in Het Oude Raadhuis. Het is een heel bijzondere plek, ik heb er veel hartstocht liggen. En zoals Joep zo mooi op de televisie zei bij Hart van Nederland 'we leven hier wel in Hoofddorp, maar ik denk dat we toch naar ons hart toe moeten om beslissingen te nemen'. Volgens mij begrijpen jullie dat allemaal. Ik heb jullie helaas niet gezien twee weken geleden toen ik er met een voorstelling stond, maar als je eenmaal in Het Oude Raadhuis bent geweest, snap je dat dit gewoon open moet blijven.

Ik heb ook in het jaar 2000, heel sjiek, de Cultuurprijs van Haarlemmermeer gekregen. Die heb ik gekregen omdat ik een open podium had in Het Oude Raadhuis. Ik kan u vertellen, er zijn een aantal mensen zoals Leo Richardson, Roel Voorbij, Jantijn Prins, allemaal mensen die daar zijn begonnen, allemaal Haarlemmermeesters die nu professioneel acteur zijn. Het is ook een broedplaats voor lokaal talent. De eerste voorstelling die ik hier zag was van Paul de Leeuw en ik moet zeggen, die man heeft het ook goed gedaan.

En dan nog één ding, er staat hier 'en langs' en dat gaat als volgt: (Spreker zingt de volgende twee regels.) 'En langs het tuinpad van mijn vader, zag ik Het Oude Raadhuis staan. Ik was een kind hoe kon ik weten dat dat voorgoed voorbij kon gaan'.

Dus mijn vraag aan jullie is: biedt die Hoofddorpse bezoekers de mogelijkheid, houd dat podium open, houd dat mooie Raadhuis open, ook voor jong talent. Ik heb een geweldige dochter die nu op het conservatorium zit en die gaat 5 februari een voorstelling geven in Het Oude Raadhuis, dus blijf ook het jonge talent in Haarlemmermeer een kans geven. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u, mijnheer Kivit. Zijn er vragen aan de heer Kivit? Dan dank ik u zeer voor uw inbreng en mijnheer Meegdes komt binnenkort naar u luisteren.

Mevrouw Rieneke van Nunen, voor u ook vijf minuten.

Mevrouw VAN NUNEN: Geachte voorzitter, mijn eerste kennismaking met Hoofddorp was Het Oude Raadhuis. Als student aan de Kleinkunstacademie in Amsterdam was dit verreweg de beste plek om jong en nieuw aanstormend talent te gaan zien. Jong talent waarvoor men nu, jaren later, maar wat graag een kaartje koopt als men op tijd is, om naar te gaan kijken in De Meerse. Later verhuisden we naar Hoofddorp en werd Het Oude Raadhuis ons vaste theater. Ook na de komst van De Meerse bezoek ik nog heel veel theatervoorstellingen in Het Oude Raadhuis. Als kleinkunstdocent op de Paul van Vliet Academie, maar ook als jurylid van het Amsterdams Kleinkunst Festival en het Groninger Studenten Cabaret Festival, hou ik erg graag bij wat er allemaal gebeurt op dit gebied en ik hoef er mijn eigen dorp niet voor uit.

Daarom sta ik hier voor u. Dit podium mag niet verdwijnen. Dit prachtig mooi, recent verbouwde, historische pand is een begrip binnen de theaterwereld, veel groter dan alleen Hoofddorp. Het is al decennialang een bakermat voor veel jong talent. De intimiteit van dit theater zorgt ervoor dat het je omarmt, je je omarmd voelt door je publiek en dit geeft een veilige basis om te starten. Het Oude Raadhuis, waar oudere cabaretiers hun eerste treurige uitprobeersels brengen, al dan niet in de vorm van een leesvoorstelling, om later terug te keren naar de grotere zaal. Het publiek heeft hier inmiddels ervaring mee en bewondert de mensen die daar staan en gestaan hebben. Het Oude Raadhuis waar je kunt testen of je talent groot genoeg is om dit beroep een leven lang vol te houden. Het Oude Raadhuis waar mensen met het ene gevoel naar binnen gaan en met een ander gevoel naar buiten komen. Het Oude Raadhuis is een kleine zaal waar je kunt beginnen, maar tegelijkertijd wel een

zaaltje van naam, vergeet dit niet. Het is een van de beste vestzaktheaters van Nederland dus als je dat op je speellijst kunt opnemen, ben je al iemand of ben je iemand aan het worden.

Het is ook bijzonder als je dit pand voor het eerst ziet en beseft dat het een theatertje is, een prachtig, bloedmooi theatertje. De publieke functie van dit gebouw mag niet verloren gaan voor Hoofddorp. Deze streek zal alleen nog maar verder gaan uitbouwen en dus zullen er in de toekomst meer en meer mensen hun vertier gaan zoeken in Hoofddorp. Het opbouwen van een publiek voor een theater duurt jaren. Veel gaan er natuurlijk nu ook naar De Meerse, maar de cabaretliefhebbers hebben echt hun hart verpand aan dit prachtige pand. Nederland heeft een fijnmazig theaternet en juist voor cabaret zijn die allerkleinste theaterzaaltjes als Het Oude Raadhuis zo ontzettend belangrijk. Er zijn er nog maar een paar in Nederland. Laat deze niet verdwijnen! Geef de jeugd een toekomst; Het Oude Raadhuis waar alle groten klein begonnen zijn. Ik dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Nunen. Zijn er vragen vanuit de raad aan mevrouw Van Nunen? Dan was uw verhaal heel helder, dank u wel. Dan mevrouw Van Welbergen, komt u ook naar voren.

Mevrouw VAN WELBERGEN: Goedenavond, mijn naam is Liesbeth van Welbergen. Ik sta hier als radiocollega van mijn collega Jan Rijkema. Hij ligt in het ziekenhuis. Ik heb hem er aan het einde van de middag naartoe gebracht want hij had 40 graden koorts en hij duwde dit manifest in mijn hand en zei 'kijk maar wat je ermee kunt'. Ik zal mijn uiterste best doen om zijn verhaal goed voor te lezen. Het Oude Raadhuis moet open blijven als theater en mag niet verkocht worden.

Geachte raadsleden, burgemeester en wethouders, belangstellenden. Tussen 2004 en 2006 is Het Oude Raadhuis schitterend gerenoveerd door de architecten Johanna Günther en Mathias Lehner. Ze noemden hun schepping 'De oude dame met de parelketting'. Die parels zijn te zien op het plafond in de foyer. Nu dreigt de oude dame te worden gewurmd met haar eigen ketting. De daders zijn bekend. Het Oude Raadhuis uit 1867 staat op de rijksmonumentenlijst. Het karakteristieke overheidsgebouw is in neoklassieke stijl gebouwd, wat toen mode was. Daarom spreekt alles ervoor om het voor het nageslacht te behouden.

Het huidige college ziet bezit van onroerend goed niet als taak van de gemeente. Daartegenover is het verdedigbaar om het als cultureel erfgoed te behouden. Verkoop is definitief. Je kunt eisen stellen aan behoud van het historisch karakter, maar dat is vaak een wassen neus, zeker wat betreft het interieur. In het verleden zijn ook al architectonisch interessante gebouwen afgebroken, zoals het Belastingkantoor, het Postkantoor en diverse boerderijen. Het Oude Raadhuis ligt tegenover beeldbepalende panden zoals De Beurs, Polderhuis en Gereformeerde Kerk. Deze gebouwen begrenzen het kruispunt in het centrum van Hoofddorp. Bovendien heeft dit architectonisch goede gebouw door zijn functie een belangrijke rol gespeeld in het bestuur en het dagelijkse leven van Haarlemmermeer. Er hebben veel burgemeesters geresideerd, waaronder Amersfoordt, Lantendorffer, Slob, Jansonius en Van Stam. De bode woonde in het raadhuis, zoals de grootvader van Herman Tuning en Dik Trom werd opgesloten in het cachot onder het raadhuis. Dat is allemaal geschiedenis.

Het Oude Raadhuis in Hoofddorp is een pareltje van cultuurhistorisch erfgoed dat door de burgers van Haarlemmermeer in het hart is gesloten. Het heeft altijd een publieke functie gehad, eerst als Raadhuis; sinds 1984 als vestzaktheater. Daarnaast staat Het Oude Raadhuis aan de top van kleine zaaltjes in Nederland. Al meer dan dertig jaar wordt er jong talent ontdekt en grote namen als Youp van 't Hek, Herman Finkers en Paul de Leeuw komen er nog steeds graag. Er blijkt groot verzet te zijn vanuit de bevolking, gezien het tekenen van de Facebookpagina en de speciale petitie om Het Oude Raadhuis te behouden. Het college verwijst naar de kleine zaal van De Meerse en Pier K in Nieuw-Vennep met weinig gevoel voor aard en karakter van Het Oude Raadhuis met een zaal van nog geen 100 stoelen. Kortom, een ideaal theatertje voor try-outs, lezingen en voorleesavonden. Het is warm, gezellig en intiem. Vraag het Van 't Hek en vele anderen.

Conclusie: Het Oude Raadhuis moet blijven in het belang van toekomstige generaties. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Welbergen. Zijn er vragen uit de raad? De heer Van Dijk.

De heer VAN DIJK: Dank u voorzitter, een opmerking. Als mevrouw de heer Rijpkema ziet, wens hem dan beterschap.

Mevrouw VAN WELBERGEN: Ik zal het doen.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan gaan we naar de raad. De heer Klijn van de PvdA had zich als eerste aangemeld. Bij dezen. Ik zie ineens allemaal armen omhoog gaan. Ik ga mijn best doen, het komt vast goed allemaal.

De heer KLIJN: Dank u wel voorzitter, het voornemen van het college om te stoppen met het vestzaktheater en Het Oude Raadhuis te verkopen heeft tot veel onbegrip geleid, binnen Haarlemmermeer en ver daarbuiten. De fractie van de PvdA begrijpt het ook niet en ik zal proberen uit te leggen waarom. In 2012 heeft de raad de Cultuurnota 2013-2030 vastgesteld, Joep van Dijk citeerde daar net uit en toevallig heb ik ongeveer hetzelfde citaat. Ik ga het toch nog een keer herhalen. 'Wij hechten aan de historische en culturele functie van Het Oude Raadhuis dat zich midden in de culturele infrastructuur van onze gemeente bevindt. Juist Het Oude Raadhuis is ons cultuurhistorisch boegbeeld waar veel landelijk talent zijn eerste stap zette. We kiezen daarom expliciet voor het behoud van deze podiumfunctie.' Het is ons daarom volstrekt onduidelijk waarom het college nu deze draai van 180 graden maakt na twee jaar. Ja, er moet maatschappelijk vastgoed worden verkocht, dat is de ambitie van het college en dat steunt de PvdA op zich, maar de raad heeft nog geen enkel zicht op het volledige vastgoedbezit en de waarde hiervan. Dus op voorhand de uitverkoop te beginnen met Het Oude Raadhuis is voor ons niet acceptabel.

Het verplaatsen van theateractiviteiten naar Pier K roept bij ons ook twijfels op; we hebben geen duidelijk inzicht in de kosten omdat hiervoor een PM-post is opgenomen. Er staat wel € 27.000,00 per jaar bezuinigingen op subsidie, maar wat het gaat kosten om over te hevelen is ons nog onbekend. Door theatermakers en artiesten, mensen die er echt verstand van hebben, zijn we als raad uitvoerig geïnformeerd over de onwenselijkheid van de verplaatsing van de theateractiviteit.

Dan kom ik bij een citaat dat, het spijt mij, ook al genoemd door een vorige spreker, namelijk een tekstje van Jan Rijpkema dat ik ook in mijn bijdrage had zitten. 'Het Oude Raadhuis in Hoofddorp is een pareltje van cultuurhistorisch erfgoed dat door de burgers van Haarlemmermeer in het hart is gesloten. Dat is ook zo. Het heeft altijd een publieke functie gehad, eerst als raadhuis; daarna sinds 1984 als vestzaktheater. Het is een van de weinige sfeervolle kleine zaaltjes in Nederland waar jong theatertalent wordt ontdekt en waar de groot geworden artiesten graag terugkomen'. De PvdA vindt dat deze publieke functie behouden moet blijven.

Resumerend. De PvdA vindt dat de huidige theaterfunctie van Het Oude Raadhuis behouden moet blijven, dat bezuiniging op cultuursubsidies pas na goed overleg met de cultuursector aan de orde zijn en dat verkoop van Het Oude Raadhuis nu nog niet aan de orde is. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Klijn. Uw collega uit uw fractie zit naar mij te seinen, maar ik weet niet waar ze het over heeft, maar dat gaat ze vast zo meteen tegen u zeggen. De heer Van der Linden, Onafhankelijk Liberaal.

De heer VAN DER LINDEN: Voorzitter, toen ik vanochtend de website van het Haarlems Dagblad opende, zag ik een kop 'Verkoop van Oude Raadhuis gaat niet door'. Ik dacht 'het college heeft het

licht gezien, het gaat goed'. Het was helaas slechts een verhaal over hoe de politiek over dingen dacht, maar wel een verhaal waar een stuk waarheid in zat.

U weet dat ik in de vorige eeuw, heel lang geleden, wethouder Financiën ben geweest, ook nog een beetje aan het begin van deze eeuw en toen ik het financiële stuk las dacht ik 'chapeau'. Goed verhaal, uitgebreid, financieel alle redenen om het te verkopen. We verdienen eraan, kosten verdwijnen, doen! Maar ik zag ook het antwoord van het college aan de HAP aan de hand van vragen en ik citeer 'het college heeft ervoor gekozen geen poging te doen om een maatschappelijke kosten-batenanalyse te maken van de cultuur- en gevoelswaarde die Het Oude Raadhuis voor velen vertegenwoordigt. Het college onderkent en kent deze gevoelens, maar is van oordeel dat dit aspect te zeer behoort tot het subjectieve terrein om een objectieve en rationele financiële afweging mogelijk, c.q. relevant te maken.' Die financiële afweging is makkelijk. Dat heb ik net gezegd, maar wat hier staat vind ik een goed bestuurder en zeker een wethouder van Cultuur onwaardig. Zo ga je niet om met cultuur. Een aantal weken geleden heeft de wethouder van Cultuur ook in deze raad gezegd 'ik heb niet zoveel met cultuur'. Gelukkig heeft de raad dat wel, en het gaat ook om cultuur en behoud daarvan en niet zozeer om het behoud van het gebouw. Als je het gebouw verkoopt, blijft het wel staan, maar de functie is ook belangrijk.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Linden, gaat u richting een afronding?

De heer VAN DER LINDEN: Ik dacht dat ik twee minuten had. Als het gaat om financiële activiteit, dezelfde wethouder heeft hier ook een aantal maanden geleden bij de Voorjaarsrekening gezegd 'we hebben een dik spaarvarken, daar zit heel veel geld in' dus de noodzaak om te verkopen is niet aanwezig. En als je het al wilt verkopen, weeg het af, dat is niet gebeurd en wij zijn dus tegen.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Linden, keurig binnen de twee minuten, complimenten daarvoor. Mevrouw Van der Helm, CDVP, ook voor u twee minuten.

Mevrouw VAN DER HELM: Vorige week stond baby- en kinderfluisteraar Layla Cremer in Het Oude Raadhuis met haar intieme theatershow Kind aan het woord. Layla neemt graag een kijkje op zielsniveau om tot de kern van het probleem te komen. Wat had ik haar graag nu hier in deze raadzaal gehad, dan had ze ook op zielsniveau de wethouder voor ons kunnen lezen. In het jaar waarin de gemeente 160 jaar bestaat, houdt de wethouder uitverkoop van een van de mooie gebouwen van ons culturele erfgoed en draagt hij cultuur en cultuurontwikkeling in dit gebouw in het hart van Hoofddorp ten grave.

Ik ben trots op ons culturele erfgoed en trots op Het Oude Raadhuis, dat kansen biedt aan nieuwe creatievelingen. Ooit was ik ook een creatieveling die kansen kreeg in Cultureel Centrum Orion en de Kleine Zaal in Rotterdam. Daarna volgden grotere theaters zoals De Doelen in Rotterdam. Het theater inspireert en geeft identiteit aan het gebied waar het ligt.

Een heel lange intro op mijn pleidooi voor het behoud van Het Oude Raadhuis als theatergebouw. Ik noemde het al, het gebouw met zijn functie van theater geeft identiteit aan het hart van Hoofddorp. De andere markante plekken zijn genoemd, het Beursgebouw, het Polderhuis en de Marktleinkerkerk.

De VOORZITTER: Gaat u richting afronding?

Mevrouw VAN DER HELM: Ik ga afronden, het is een heel lange zin, maar ik ga afronden. Wij als gemeentebestuur spelen een belangrijke rol bij het behoud van het culturele erfgoed en als we geschiedenis willen schrijven voor de generatie na ons, dan doen we dat niet op economische gronden maar op grond van behoud van beschaving, van historische kenmerken en waarden die de tand des tijds doorstaan. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van der Helm. De heer Van Essen, HAP.

De heer VAN ESSEN: Dank u voorzitter. HAP was onaangenaam verrast toen we dit voorstel voorgelegd kregen van het college. Mijn fractie gelooft dat bij de verkoop van Het Oude Raadhuis niet alleen de cultuurhistorische waarden op het spel staan, ook verdwijnt hiermee een stukje publiek toegankelijk erfgoed uit onze polder, wat eeuwig zonde zou zijn. In mijn eerste termijn wil ik kort de overwegingen van mijn fractie meegeven waarom wij geloven dat verkoop van Het Oude Raadhuis geen goed idee is op dit moment. Ik zal kort ingaan op de cultuurhistorische waarde, het bestemmingsplan en de theaterfunctie.

Wat mijn fractie betreft zijn niet alle mogelijkheden benut om verkoop af te wenden. Verkoop betekent immers dat we het kwijt zijn. Voor mijn fractie is het ook een raadsel waarom nu precies dit object moet worden verkocht. Ten eerste hebben we nog niet zo lang geleden een debat over het maatschappelijk vastgoed gehad waar nog veel onduidelijkheden waren over wat precies het maatschappelijk vastgoed van de gemeente was. Maar daarnaast, en dan kom ik terug op wat de heer Van Dijk en de heer Klijn zeiden en ik ga niet opnieuw citeren, hebben we in de Cultuurnota 2013-2030 met elkaar een afspraak gemaakt dat we hechten aan de culturele en historische functie van Het Oude Raadhuis. De rest is het citaat. Hoe rijmt het college deze stelling met de mogelijke verkoop?

Ten tweede het bestemmingsplan. In het raadsvoorstel schrijft het college dat er al in 2014 is besloten nader onderzoek naar behoud van de schouwburgfunctie te doen en de mogelijkheden voor verkoop te bezien. De uitkomst was op 24 januari 2015 ten tijde van het afronden van het bestemmingsplan nog niet bekend. Het college had het bestemmingsplan inclusief het object Het Oude Raadhuis kunnen uitstellen totdat er duidelijkheid was of kunnen vaststellen met de huidige functie, maatschappelijke doeleinden. De fractie HAP gaat vooralsnog uit van het behoud van de huidige bestemming maatschappelijke doeleinden.

Tot slot het theater, de brief van de Schouwburg De Meerse is duidelijk: stop de verkoop van Het Oude Raadhuis. Ook zij bleken verrast door dit besluit. Men dacht nog in gesprek te zijn over een eventuele verdere invulling. Dat heeft ons op onze beurt ook weer verrast. Kan het college uitleggen hoe deze situatie zit? HAP denkt dat het goed is als het college nog eens om de tafel gaat zitten met alle partijen, gemeente, de schouwburg, en omwonenden, ook met de bezuinigingen voor 2017 op de cultuurportefeuille in het achterhoofd.

Voorzitter, eigenlijk zouden we dit hele verhaal willen omdraaien, waarom maken we Het Oude Raadhuis niet het meest uniek plekje in het oudste stukje van Hoofddorp? Publiek toegankelijk, waar inwoners elkaar kunnen ontmoeten, plek voor theater, exposities over onze polder, een plek waar de toekomst van onze polder wordt bepaald en historie wordt gekoesterd.

Resumerend. De cultuurhistorische waarde, de onduidelijkheid over het bestemmingsplan en de waarde van de theaterfunctie maken dat de verkoop voor HAP op dit moment niet aan de orde is en we adviseren het college dringend de verkoop on hold te zetten. We hechten aan een zorgvuldige besluitvorming. Rond eerst de gesprekken af met De Meerse en zoek samen naar alternatieven. Ondertussen moet er duidelijkheid komen over het bestemmingsplan en overzicht in de algehele vastgoedportefeuille worden gecreëerd. Betrek daarnaast omwonenden bij eventuele plannen om het raadhuis een publieke functie te geven. Verkoop is immers onomkeerbaar. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Van Essen. De heer Van Dijk, Forza! Haarlemmermeer.

De heer VAN DIJK: Dank u wel voorzitter. De fractie van Forza! is tegen het voorgenomen besluit van het college om Het Oude Raadhuis te verkopen en de theaterfunctie op te heffen. Daar zijn we vanaf het begin heel duidelijk in geweest. Ik had hiervoor een prachtig betoog geschreven met woorden als goed rentmeesterschap, behoud van cultureel-historisch erfgoed en broedplaats voor aankomend

theatertalent, maar dat valt in het niet bij de pleidooien van de geweldige sprekers van daarnet die net als wij Het Oude Raadhuis een warm hart toedragen.

Onze fractie steunt het beleid van het college om gemeentelijk vastgoed voor een deel af te stoten, maar van het mooie en historische Oude Raadhuis moet je gewoon afblijven.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Dijk. Ik verzoek u niet te applaudisseren. Dat is gewoon netjes, ik vraag u dat niet te doen. De heer Spijker, EEN Haarlemmermeer.

De heer SPIJKER: Dank u voorzitter. Toen de wethouder met het voorstel tot verkoop van Het Oude Raadhuis kwam, dacht ik even aan een slechte grap. Hoe is het mogelijk dat dit mooie historische pand, de bakermat van cultuur, in de etalage wordt gezet? Van de directie van het theater hebben we begrepen dat u negen maanden geleden met hen heeft gesproken over rendabele veranderingen. Maar tot op heden heeft u hen nooit benaderd over eventuele voorstellen dus hierbij mijn vraag: waarom heeft de portefeuillehouder hen nooit benaderd? Ik hoor het graag.

Al tijden vragen we een lijst van het maatschappelijk vastgoed maar tot op heden hebben we deze nog niet gehad. Komt u daar eens spoedig mee zodat de raad zelf kan beslissen welk vastgoed kan worden afgestoten. Gisteravond was ik met meerdere raadsleden bij de voorstelling van Rayen Panday. Dit was een perfecte invulling van cultuur in Het Oude Raadhuis. Hier kunnen we zien hoe Het Oude Raadhuis moet worden gebruikt voor cultuur, ook in de toekomst. EEN Haarlemmermeer zegt nee tegen de verkoop.

De VOORZITTER: Dank u mijnheer Spijker, de heer Van Bezooijen, ChristenUnie-SGP.

De heer VAN BEZOOIJEN: Dank u wel voorzitter. Ik begin zoals te doen gebruikelijk met een citaat. Het citaat dat ik hierbij vond passen is als volgt 'een man weet nooit hoe hij afscheid moet nemen, een vrouw nooit wanneer'. En aangezien in de raadzaal louter mannetjes en vrouwtjes zitten en de maatschappij ook als zodanig is samengesteld, verwacht ik een moeizame afweging om het met elkaar eens te worden. We hebben zojuist al een aantal bijdragen gehoord. Het standpunt van onze fractie is niet onduidelijk, dat stond deze week al in de krant. We hebben er, in tegenstelling tot alle voorgaande sprekers, geen moeite mee.

Wat riep deze nota op? Commotie en emotie en dat is begrijpelijk op het moment dat je op een bepaalde manier ergens aan gehecht bent. Natuurlijk is het een beeldbepalend pand en natuurlijk moet je dat koesteren, behalve misschien dat kleurige ding dat in de tuin staat. Dat vind ik er eigenlijk niet zo goed bijpassen. Dat uiterlijk moet zeker gehandhaafd blijven en op het moment dat er een gedegen voorstel voorligt, waarbij continuïteit van het pand, van de uitstraling, van de inhoud en mogelijk ook van de culturele waarde aan de orde is, is het wat ons betreft geen probleem om dat te verkopen.

Ik eindig opnieuw met een citaat. 'Meer dan het verleden interesseert mij de toekomst want daarin ben ik van plan te leven'. Het was Albert Einstein die dat zei.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Bezooijen. Mevrouw Butter, VVD.

Mevrouw BUTTER: Dank u wel voorzitter, deze nota betreft een onderwerp dat maatschappelijk gevoelig is en Het Oude Raadhuis is emotie. Ook in onze fractie hadden we het moeilijk en waren er gemengde gevoelens en emoties. We hebben in deze polder weinig historie en deze unieke functie van Het Oude Raadhuis en de publieke toegankelijkheid zijn dan ook zeldzaam in onze gemeente. In grote steden is dit heel gebruikelijk. We moeten onze roots en cultuurhistorie behouden, beschermen en koesteren. Maar we hebben ook overcapaciteit van de kleine zalen en we hebben de wens geuit om te kijken naar verkoop van het maatschappelijk vastgoed daar het niet een kerntaak is van de gemeente en beter voor onze schuldenpositie.

Het is een goede nota, of je het ermee eens bent of niet. Daarmee zeggen we dat we goed transparant worden meegenomen in het proces en de afwegingen en dat we daar goed over worden geïnformeerd. Als we kijken naar de conclusie en we kijken naar de plussen en minnen is het in evenwicht en komt er geen duidelijke voorkeur naar voren. Vandaar dat we dan ook willen dat er eerst verder wordt gekeken binnen ons huidige vastgoedbezit voordat we ons mooiste tafelzilver gaan verkopen. We vinden de financiële voordelen nu niet opwegen tegen de cultureel-historische waarde en hebben zorgen over de onomkeerbaarheid van het voorstel. Er moet wel meer aan de exposure worden gedaan om het rendabel te maken. De bestemming is momenteel te krap om er iets bruisends van te maken. We vragen het college dan ook breed in de markt te kijken naar de mogelijkheden, rekening houdend met de emotionele waarde van het raadhuis. De emotionele waarde zit zowel aan de buitenkant als aan de binnenkant. De buitenkant is gewaarborgd doordat het een rijksmonument is, maar wanneer zich een andere mengvorm aandient waardoor de publieke toegankelijkheid gewaarborgd blijft, volstaat dan dit kader om tot een passende bestemming en besluitvorming te komen? Wat vindt u raad? Graag verneem ik uw reactie en ik hoor of het college deze lijn wil inzetten. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Butter. De heer Schouten, GroenLinks.

De heer SCHOUTEN: Voorzitter. Het Oude Raadhuis in de verkoop, ik dacht dat ik het verkeerd hoorde. Het Oude Raadhuis in de verkoop, waarom? We zijn toch niet zo armlastig dat we onze kroonjuwelen moeten verpatsen? In 1867 gebouwd en nog niet zo lang geleden helemaal opgeknapt onder leiding van GroenLinks-wethouder Herman Tuning. Het is een pracht vestzaktheater waar menig artiest heel graag optreedt en try-outs houdt. Tot onze verrassing leeft de hele theaterwereld mee en veel artiesten laten weten dat ze het heel jammer zouden vinden als ze hier niet meer terecht zouden kunnen. Ik wist niet dat Het Oude Raadhuis zo bekend was buiten Haarlemmermeer.

Waarom Het Oude Raadhuis in de verkoop? Vooralsnog ziet GroenLinks geen goede businesscase. Wat is het gebouw waard? Het moet nog getaxeerd worden, ook weten we nog steeds niet wat we precies aan vastgoed hebben. Waarom nu Het Oude Raadhuis in de verkoop? Het college heeft het cultureel ondernemerschap hoog in het vaandel staan, waarom krijgt de directie van De Meerse niet de tijd en gelegenheid om het hele Oude Raadhuis te exploiteren? Er zijn ideeën genoeg.

Aan cultuur is geen prijskaartje te binden en omdat we een jonge gemeente zijn is dat beetje cultuurhistorie dat we hebben erg belangrijk om te koesteren. Je kunt er geen rendement aan verbinden, anders dan dat het bijdraagt aan het geluk van je inwoners, als trouwlocatie, als theater, als mooie, toegankelijke plek voor alle inwoners.

GroenLinks ziet niets in de verkoop en vraagt de portefeuillehouder Cultuur met klem om de portefeuillehouder Financiën ervan te overtuigen dat de verkoop van Het Oude Raadhuis geen goed idee is. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Schouten. De heer Meegdes, D66.

De heer MEEGDES: Voorzitter. Ik dacht 'probeert het college nu ook cabaret te bedrijven met het bericht dat we Het Oude Raadhuis gaan verkopen, of was het een 1 aprilgrap?' Maar nee, er lag echt een voorstel om Het Oude Raadhuis te verkopen. D66 kon het niet geloven en met ons velen niet, binnen en buiten de polder. Ik snap dat we Haarlemmermeer op de kaart willen zetten, maar om dat op deze manier te doen vinden we ongewenst.

D66 wil Het Oude Raadhuis niet verkopen. We willen deze kraamkamer voor cabaret op deze historische plek behouden. Je moet zuinig zijn met dit soort plekken in Haarlemmermeer, die zet je niet zomaar in de uitverkoop. Dat het leeft in Haarlemmermeer blijkt wel uit het feit dat de Facebookpagina 'theater Het Oude Raadhuis moet blijven' in korte tijd 1400 likes heeft en de petitie meer dan 4000 keer is ondertekend.

Enkele reacties die ons uit het hart gegrepen waren, zijn 'De intieme sfeer binnen voelt als een warme deken bij elk bezoek, het ultieme uitgaansgevoel. Dat gaat ons toch niet ontnomen worden?' Een andere reactie 'Omdat ik vind dat je gebouwen met historische betekenis moet behouden voor de inwoners'. Of deze 'De gemeente is in de war; het nieuwe raadhuis moet dicht, Het Oude Raadhuis moet blijven want dat is een prachtig theater dat je moet koesteren, gerund door betrokken personeel met neus voor talent, de onmisbare springplank naar een grotere zaal'. Ten slotte nog eentje want er stonden er honderden op 'Ik ga er graag naar een voorstelling of film die niet in grote zalen komen. Het zou jammer zijn als dat stukje cultuur verdwijnt uit Hoofddorp'.

Voorzitter, ik zei al dat het leeft, ook bij cabaretminnend Nederland en ook cabaretiers, Sara Kroos, Pieter Derks, we hoorden net dat lied van Van der Laan & Woe, die ook opriepen om dit prachtige theater te behouden en zelfs Youp van 't Hek riep op tot behoud. Dat zou de wethouder te denken moeten geven, moet je daar ruzie mee willen? We kennen allemaal het verhaal van Buckler.

Voorzitter, Hoofddorp heeft iets unieks in handen dat je niet moet willen weggooien. Het Oude Raadhuis in Hoofddorp is een parel van cultuurhistorisch erfgoed dat de burgers van Haarlemmermeer in hun hart hebben gesloten. Ik hoorde dat verhaal en ik kom zeker een keer naar de voorstelling toe.

Het heeft altijd een publieke functie gehad, eerst als raadhuis en daarna als vestzaktheater. Waarom moet dit pand nu als eerste worden verkocht? Waarom deze onrust? Waarom kon de wethouder niet van tevoren bedenken dat dit zo breed leeft in de raad? Of was dit een middel om Het Oude Raadhuis op de kaart te zetten? Dat is in ieder geval gelukt, complimenten voor de wethouder.

Ik begrijp dat er verschillende horecaondernemers graag in het pand zouden willen zitten, maar zij lopen tegen het feit aan dat het niet mogelijk is om bijvoorbeeld een terras te beginnen. Waarom passen we die vergunning niet aan? Waar loopt dat nu op vast? We horen graag een reactie van het college daarop. Voorzitter, ons verhaal is duidelijk: wij willen Het Oude Raadhuis niet verkopen en volgens mij moeten we dat ook zeker niet doen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Meegdes, de heer Beusenberg of mevrouw Sedee? Dames gaan voor, mevrouw Sedee? Toch mijnheer Beusenberg. Gaat uw gang.

De heer BEUSENBERG: Voorzitter, ik ga twee coupletjes zingen. De eerste is van uzelf en de tweede heb ik net even in elkaar geflenst.

Het Oude Raadhuis, die fijne plek,
Die gaan ze sluiten, ze lijken wel gek,
Zo'n groot verlies ken ik niet aan.
Het Oude Raadhuis mag nooit verloren gaan.

Maar lieve mensen, maak u niet druk,
De raad is tegen en dat is geluk,
Dus u blijft open, het wordt niet verkocht,
Het Oude Raadhuis daar zijn we aan verknocht.

Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Beusenberg. CDA nog behoefte? Mijnheer Van der Linden, dan moet u naar de microfoon komen.

De heer VAN DER LINDEN: Ik heb een voorstel van orde, mag dat vanaf mijn plaats?

De VOORZITTER: Altijd.

De heer VAN DER LINDEN: Wilt u dat nooit meer toestaan?

De VOORZITTER: Ik ga het in beraad nemen. Ik heb ook nog een paar heel mooie cd'tjes van de heer Beusenberg thuis liggen. Mevrouw Sedee, nog behoefte?

Mevrouw SEDEE: Daar kan een mens natuurlijk niet tegenop maar ik ga toch mijn best doen om nog een kleine bijdrage in te spreken. Ik ga een stukje voorlezen uit een van de boeken van de heer Kieviet uit de Dik Trom-serie en het is een heel klein stukje. Wat is er gebeurd met Dik Trom? Hij heeft bij de burgemeester uit de boomgaard wat perziken gepikt en hij moet in de cel. Dan komt het.

'Hoe Dik op vrije voeten geraakte en een goed besluit nam.

Het was daar binnen pikdonker; Dik kon geen hand voor ogen zien. Hij bleef eerst een ogenblik bij de deur staan en deed toen een paar stappen vooruit. Weldra bemerkte hij dat hij nog niet in de eigenlijke cel was aangekomen maar eerst nog een trap moest afdalen. Nu, dat afdalen was nogal te doen want de trap, die geheel van steen was, telde maar vijf treden. Dik ging op de tast naar beneden en kwam in een duf hok. Daar was slechts één enkel venster maar natuurlijk wel zonder glas. Het was een vierkant gat met dikke ijzeren bout die hem alle hoop benam om te ontluchten. In de hoek stond een stenen bankje. Een paar bossen stro op de grond verspreidden een muffe geur en konden Dik volstrekt niet verleiden zijn dikke ledematen erop uit te strekken. Hij ging op de stenen bank zitten.'

Tot zover een klein stukje uit het boek van de heer Kieviet. Waarom lees ik dit voor? Die cellen die er echt waren in Het Oude Raadhuis en waar Dik Trom heel vaak moest verblijven, zijn eruit gesloopt toen de grote verbouwing kwam rond 2006. Waarschijnlijk vanwege gebrek aan middelen of het misschien niet belangrijk genoeg vinden om daar alsnog wat geld voor uit te trekken. Waarom zeg ik dit nu? Weg is weg mensen. Weg is gewoon weg, dit stukje historisch erfgoed is er gewoon uit gesloopt en dat is jammer, het was zo leuk geweest als we daar gewoon hadden kunnen kijken. Dat is geweest dat kunnen we niet meer terughalen. Maar nu staan we voor een besluit of we wel of niet Het Oude Raadhuis willen verkopen en nogmaals, weg is weg. Alle argumenten die zijn aangedragen, behalve die van de ChristenUnie-SGP natuurlijk, onderschrijft het CDA. Ik ga het niet allemaal herhalen. Er ligt daar een heel goed stuk, een heel stoer voorstel waaruit ik helemaal niet kan lezen in de stukken dat deze portefeuillehouder echt dit theater wil verkopen dus ik denk dat de wethouder heel blij is met de steun van de raad om het niet te doen.

Ik wil afsluiten. De vader van Dik Trom had een beroemde zin 'het is een bijzonder kind en dat is ie'. Daar wil ik mee afsluiten: dit Oude Raadhuis is een bijzonder gebouw en dat is het.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Sedee. Wethouder van Cultuur, mijnheer Renenman, komt u eens even voor de raad staan. Dat is een beetje flauw, mijnheer Reneman.

Wethouder RENEMAN: Dank u wel voorzitter. Ze zeggen wel eens dat het politieke bedrijf een beetje theater is, maar het gesprek over Het Oude Raadhuis heeft bij u allen een podiumartiest losgemaakt. Van zingen tot citeren tot gedichten, het was een waar feest. Ik zeg u gewoon meteen toe, met deze handtekeningen in de hand, dan doen we het niet.

[Uitbundig applaus van de tribune]

Maar politiek is ook verantwoording afleggen. Het college zal verantwoording afleggen waarom we tot deze besluitvorming zijn overgegaan en daarna zal ik een procesvoorstel doen voor hoe we met deze kwestie verdergaan, maar ik wil eerst zeggen 'dan doen we het niet', want dan hoeft u ook niet de hele tijd te denken 'de wethouder gaat er nu naartoe dat we het toch gaan verkopen'.

De wethouder wil wel even goed verantwoording afleggen namens het college hoe wij tot dit besluit zijn gekomen. Het is echt niet zo dat het college in dit geval dacht 'dan verkopen we het toch gewoon'. Voor ons lagen de plussen en de minnen, mevrouw Butter zei het al, lastig en volgens mij is dat in de

nota ook goed naar voren gekomen. We hadden verschillende beleidskaders die op elkaar botsten. Het beleidskader van vastgoed, je kunt zeggen 'er moet eerst een inventarisatie zijn van het vastgoed'. Ik kan u verzekeren: al het vastgoed is nooit voldoende waar om alle schulden die we hebben af te lossen dus elk vastgoed dat we verkopen gaat een bijdrage leveren aan het verminderen van de schuldenpositie. Dat is een beleidskader. Een ander beleidskader is dat we geen vastgoed hebben omwille van het vastgoed en als je kritisch nadenkt over de theaterfunctie van Het Oude Raadhuis en je komt tot de slotsom dat die maatschappelijke functie misschien niet hoeft te worden vervuld, hoef je dat vastgoed misschien ook niet te hebben. Dan krijg je het cultureel erfgoed. Cultureel erfgoed moeten we natuurlijk met z'n allen koesteren en we moeten zuinig zijn op het cultureel erfgoed, maar als je daarover nadenkt, gaat dat bij Het Oude Raadhuis over de buitenkant. Dat is een rijksmonument. Daar hoef je niet in, de binnenkant is geen rijksmonument, de buitenkant is een rijksmonument en je hoeft het niet te hebben om dat in stand te houden. En als je het zou verkopen aan een partij, zou je met privaatrechtelijke middelen het onderhoud en het in stand houden van het monument ook nog beter kunnen borgen dan wanneer je het zelf in bezit hebt. Erfgoed is dan ook ineens geen argument meer.

Wat hou je dan over? Het 'je ne sais quoi' van het theater zelf. En het belang van de theaterfunctie binnen het totaal aan podia dat we hebben in Haarlemmermeer. Een aantal van u heeft dat ook gezegd, we hebben gewoon iets te veel podia en we hebben ook nog andere kleine zaaltjes met dezelfde intimiteit. Het zaaltje van Pier K in Nieuw-Vennep heeft 152 zitplaatsen. Het Oude Raadhuis heeft er 100. Iemand die niet in de kleine zaal van De Meerse terecht kan, van 250, die kan ook nog in de kleine zaal van Pier K terecht dus daarom hoef je er ook al weer niet aan vast te houden.

Dat zijn argumenten tegen. Daar staat natuurlijk dat sentiment tegenover; het is van ons, het is van de gemeenschap en als je het in publiek bezit hebt, is het ook iets wat we met z'n allen hebben.

Zoals een aantal van u ook zegt, zoveel mooie oude panden hebben we niet en dat is ook iets waard. Ik heb in de beantwoording van de vragen van de HAP gezegd 'dat kun je moeilijk wegen en moeilijk kwantificeren', de heer Van der Linden haalde dat ook aan. Dat kun je ook moeilijk kwantificeren. Het wordt op deze manier gekwantificeerd in het aantal handtekeningen, het wordt in uw theatrale bijdragen op die manier gekwantificeerd, maar daar tussen wegend viel bij ons het duppie net naar de kant van verkoop. Het college kan er prima mee leven als het duppie net valt naar de kant van niet-verkoop maar het zou raar zijn als u het college verwijt dat wij cultuurbarbaren zijn en dat we geen oog hebben voor cultuur en alleen maar bezig zijn met financiële overwegingen. Dat is niet het geval, we hebben het gewikt en gewogen en het is een lastige kwestie.

De VOORZITTER: De heer Meegdes.

De heer MEEGDES: Ik heb toch een vraag aan de wethouder, stel dat er een notariskantoor of een advocatenkantoor of wat dan ook in was gaan zitten, had u daar ook mee kunnen leven?

De VOORZITTER: De wethouder.

Wethouder RENEMAN: Ja. Dat heeft te maken met de afweging als je eenmaal de redenering volgt dat een theaterfunctie daar niet nodig is, je moet eerst het stapje maken 'theaterfunctie wel/niet nodig'. Een aantal van u in deze raad maakt het stapje 'een theaterfunctie daar is noodzakelijk', een aantal van u doet dat niet, een aantal van u zegt 'het gebouw moet publiek toegankelijk zijn', daar hoeft het geen theater voor te zijn. Maar bij u allen gaat het idee om het een notariskantoor te laten worden niet goed vallen want u heeft allen in enige vorm gezegd: het zou publiek toegankelijk moeten zijn, en volgens mij moet het college daarmee verdergaan.

Nog even iets over de plussen en minnen want dan ben ik daar helemaal rond over. Het college heeft wel een besluit genomen maar heeft dat ook subiet ter bespreking aan de raad aangeboden omdat we

het er echt over wilden hebben met u, we wilden bij u toetsen hoe het dubbeltje bij u zou vallen. Dat valt dadelijk een bepaalde kant op.

Een aantal van u heeft gevraagd 'hoe kan het nu dat in 2013 een Cultuurnota is aangenomen met een heel pregnante plaats voor Het Oude Raadhuis en nu twee jaar later komt u daarop terug?' De timing is wel heel goed gekozen want we gaan met elkaar bezuinigen op cultuur, we gaan een nieuwe actualisatie maken van het cultuurbeleid en dan moeten we met elkaar weten welke culturele infrastructuur we hebben. Dus we moeten de discussie over het wel of niet hebben van een theaterzaaltje in Het Oude Raadhuis nu hebben want dat is een keuze die voorafgaat aan hoe je je beleid wilt vormgeven. Een aantal van u zei al 'ik wil eerst een totale inventarisatie hebben voor we tot verkoop overgaan'. Nogmaals, de schuldenpositie die we hebben, welke vastgoed we ook verkopen, dat gaat het allemaal niet worden dus alles wat we kwijt kunnen aan vastgoed, gaat ons helpen bij onze schuldenpositie.

Een aantal van u vraagt hoe het met het proces is gegaan met De Meerse. We hebben vanaf 2014 gesprekken gevoerd over de invulling van Het Oude Raadhuis in relatie tot de kleine zaal. Die gesprekken hebben voortgang gehad en ik voel me daar heel comfortabel bij. Ik heb niet het gevoel dat we De Meerse buiten de discussie hebben gehouden of wat dan ook.

Een aantal van u vraagt waarom De Meerse niet tot de exploitatie van de horecafunctie is gekomen. Tussen 2005 en 2011 was het De Meerse die die horecafunctie in exploitatie moest nemen. Sindsdien heeft de gemeente geprobeerd om die horecafunctie in exploitatie te nemen. Een belangrijke hindernis daarbij is de koppeling tussen het theater en de horecafunctie zelf. Het ontkoppelen van de theaterfunctie zou kunnen helpen, maar dan moet je nastreven dat je een volledige theaterfunctie maakt, zoals dat heet, dus een theaterfunctie die los staat van het zaaltje, maar dat stuit bij veel ondernemers ook weer op problemen. Maar dat is een pad dat we wel kunnen bewandelen met elkaar, maar dan moet u er wel rekening mee houden dat de buurt dat niet zo heel erg fijn vindt, want die willen...

De VOORZITTER: Mevrouw Sedee.

Mevrouw SEDEE: Ik heb toch even een vraag over de horecafunctie. Regelmatig worden er horeca-aanvragen gedaan om horeca te exploiteren. Laatst ook nog aan de Kruisweg meen ik, daar waren ook mensen tegen, maar we hebben wel besloten dat het gewoon doorgaat. Nu zijn er ook mensen tegen een horecafunctie die daar ook wonen, een aantal omwonenden van Het Oude Raadhuis. Wat is de reden dat niet is doorgezet om daar ook gewoon horeca uit te baten met een terrasfunctie?

Wethouder RENEMAN: Dat heeft te maken met de timing want de discussie over wel of niet behoud van de theaterfunctie in Het Oude Raadhuis kwam daar doorheen zeilen en dan is het verstandig om een pas op de plaats te maken. De bewoners hebben dat toen uitgelegd als 'dat betekent dus dat hier geen horecafunctie komt', we hebben ze ook uitgelegd dat dat niet de juiste interpretatie is. 'U mag denken wat u wilt, maar we doen dat omdat we opnieuw heroverwegen hoe we tegen Het Oude Raadhuis aankijken'. Dat is een besluitvorming die u net heeft gehad en waar u op heeft gereageerd dat u dat niet wilt. De hele kwestie van het maken van horeca daar komt dan gewoon weer terug want als we met elkaar het behoud van het theatertje willen, zal daar aan de onderkant toch iets moeten komen om dat geëxploiteerd te krijgen. Ik zie niet snel dat dat kantoren worden, de kans is natuurlijk heel groot dat dat een horecafunctie krijgt, zeker als u allen aandringt op een zekere mate van publieke toegankelijkheid daarvan. Dan komt het gewoon weer terug en dan gaan de bewoners weer een zienswijze indienen en hebben we weer ruzie met de bewoners, dat zal het pad zijn dat we aflopen.

Een aantal van u vroeg 'had u de onrust niet kunnen voorkomen?' Dat dit tot discussie zou leiden, wisten we wel, maar we vinden ook dat dat ook moet plaatsvinden. En we vinden dat we het daar ook met elkaar over moeten hebben. We vinden dat die emotie in deze zaal ook zijn plek moet krijgen en

die onrust moet u allemaal weten te kanaliseren en u vindt een verstandig college tegenover u dat vervolgens op die onrust op een intelligente manier reageert, al zeg ik het zelf.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Van Dijk.

De heer VAN DIJK: Dank u wel voorzitter. Wethouder, hartelijk dank voor het goede besluit maar kunt u ook garanderen dat u niet over twee jaar opnieuw komt met het voorstel om Het Oude Raadhuis te verkopen?

De VOORZITTER: De wethouder.

Wethouder RENEMAN: Mijn procesvoorstel is dat ik het even mee terugneem naar het college met het positieve advies om nu niet tot verkoop over te gaan. Het tweede dat ik wil voorstellen is dat we rond de bezuinigingen van cultuur met elkaar komen te spreken, dan gaan we het hebben over het belang van de theaterfunctie in Het Oude Raadhuis. Als de raad van mening is dat de theaterfunctie moet blijven behouden, dan gaan we daarna natuurlijk over tot het verder invullen van de horecafunctie in Het Oude Raadhuis en gaan we op die manier met elkaar op pad. Mocht het blijken dat die horecafunctie heel moeilijk is in te vullen, dan kom ik weer bij u langs want dan is het echt zonde, dan wordt Het Oude Raadhuis twee keer per week gebruikt en wordt er een kop koffie gedronken en dat is het dan. Dan moeten we het er wel weer over hebben.

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Helm.

Mevrouw VAN DER HELM: Fijn dat de wethouder de horecafunctie aanhaalt want daar wil ik op reageren. Ik begrijp dat omwonenden vooral aan de achterkant daar bezwaren tegen zouden kunnen hebben, en ik zie graag het plan tegemoet. Maar het gebouw en het terrein zijn groot genoeg om de horeca op een andere plek te situeren. Ik denk aan de kant van de Beurs en de voorkant. Heeft de wethouder overwogen dat straks in zijn plan mee te nemen?

De VOORZITTER: De wethouder.

Wethouder RENEMAN: Als een ondernemer zich meldt, hoor ik wel wat die ondernemer wil.

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Helm, kort nog.

Mevrouw VAN DER HELM: Voorzitter, maar we hebben ons hier uitgesproken als raad richting de wethouder, die gaat met het college akkoord om te kijken naar de mogelijkheden. Dan vind ik dat het niet alleen aan de ondernemer kan worden overgelaten dus ik wil van de wethouder toch wat meer inspanning op dit gebied.

Wethouder RENEMAN: Ik ben geen horecaondernemer, mevrouw.

De VOORZITTER: De heer Meegdes.

De heer MEEGDES: Voorzitter, ik snap het toch niet. Als de wethouder met partijen had gepraat, had hij toch gevoeld dat dit geen goed voorstel zou zijn. Als hij net als al deze mensen een hart voor cultuur heeft, dan had hij toch gevoeld dat je het niet eens in een voorstel brengt om zoiets moois als Het Oude Raadhuis te verkopen? Ik begrijp het niet.

De VOORZITTER: Dat was een verklaring. Wilt u nog een antwoord? Wethouder, aan u de vraag te vinden.

Wethouder RENEMAN: Ik vond het geen slecht voorstel. Het is heel duidelijk dat we alle plussen en minnen aan u hebben voorgelegd in alle openheid en alle transparanties en als we alle beleidskaders zoals we die met u hebben afgesproken afpellen, valt het dubbeltje wat het college betreft naar verkopen. Maar we waren er niet zeker van of u dat zou willen. Vervolgens zegt u 'dat willen we niet', en dan gaan we weer verder. Ik zie niet in wat u er nu zo moeilijk aan vindt, mijnheer Meegdes.

De VOORZITTER: De heer Van Dijk ook op dit onderwerp? De heer Meegdes dan nog kort.

De heer MEEGDES: Ik vraag me dan af of de wethouder Cultuur wel echt in zijn hart heeft. Naar aanleiding van wat u zegt.

De VOORZITTER: De heer Van Dijk.

De heer VAN DIJK: Dank u wel voorzitter. Ik wil de heer Meegdes een vraag stellen. De wethouder heeft het erover dat het een besluit is van het college. Ik heb volgens mij begrepen dat ook uw partij een wethouder heeft in het college, heeft uw eigen wethouder dan ook geen hart voor cultuur?

De VOORZITTER: De heer Meegdes.

De heer MEEGDES: Absoluut een hart voor cultuur, daar hoeft u niet aan te twijfelen, mijnheer Van Dijk.

De VOORZITTER: Gelukkig maar, de wethouder denk ik ook. Mijnheer Klijn.

De heer KLIJN: Even een vraag aan de portefeuillehouder. Ik heb nu tot twee keer toe horen zeggen dat als al het maatschappelijk vastgoed zou worden verkocht, dat onvoldoende zou zijn om de schuldenpositie op nul te krijgen. Is het dan nu de bedoeling om zo veel mogelijk vastgoed te verkopen?

De VOORZITTER: De wethouder.

Wethouder RENEMAN: We hebben naar aanleiding van het RKC-onderzoek over vastgoed met u gesproken en toen heb ik u ook verteld wat exact de lijn is van het college, dat is inmiddels vastgesteld en ook al naar u toe gekomen. De lijn van het college is om een afweging te maken voor maatschappelijk vastgoed, dus als iets maatschappelijke doelen dient, hebben we er een afwegingskader voor of we dan gaan huren of gaan verkopen, maar in gevallen waarvan we al weten dat het geen maatschappelijk doel heeft, gaat het als het snel kan, zo snel mogelijk in de verkoop. De kwestie bij Het Oude Raadhuis is 'hoe weeg je of dit een maatschappelijk doel is of niet?' Daarom zijn we ook naar u teruggekomen met de vraag 'hoe maken we die weging nu?' Daar bent u allen helder in geweest.

De VOORZITTER: De heer Klijn nog in de herkansing?

De heer KLIJN: In aanvulling daarop. U zegt dat u nog twijfelt of Het Oude Raadhuis wel een maatschappelijk doel heeft, ik denk dat duidelijk is dat de raad vindt van wel. U heeft zich daarbij neergelegd. Ik hoorde net de heer Van Dijk van het Cultuurgebouw ook aangeven dat ze in gesprek willen met de portefeuillehouder over de invulling van Het Oude Raadhuis, onder andere om een

aansluiting te vinden bij het Sociaal Domein. Dat is misschien ook nog een kans om het maatschappelijk nog wat beter te maken.

De VOORZITTER: Wethouder.

Wethouder RENEMAN: We zijn met het hele cultuurgebouw, niet alleen met de heer Van Dijk, in gesprek over hoe zij beter kunnen aansluiten op het Sociaal Domein. Dit is een van de facetten daarvan maar er zijn nog veel meer ideeën.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Van der Linden.

De heer VAN DER LINDEN: Toen de wethouder zei 'we hebben een verstandig college, dacht ik even 'laat dat oordeel maar aan ons over', maar dat wil ik niet zeggen. U weet dat het niet mijn gewoonte is om wethouder Reneman te complimenteren, maar ik wil toch mijn complimenten uitspreken voor de wijze bestuurder en zijn wijze besluit.

De VOORZITTER: Waarvan akte. De heer Schouten, GroenLinks.

Wethouder RENEMAN: Nu maak ik me echt zorgen, mijnheer Van der Linden.

De heer SCHOUTEN: Als laatste wilde ik eigenlijk de vraag stellen 'vindt u het ook niet zo jammer dat de portefeuillehouder Cultuur hier niet is?'

De VOORZITTER: Wethouder van cultuur.

Wethouder RENEMAN: Er kan mij toch moeilijk onzichtbaarheid worden verweten.

De VOORZITTER: Verder nog behoefte in tweede ronde? De heer Klijn.

De heer KLIJN: Dan wil ik nog even kwijt dat ik de wethouder van Cultuur een compliment wil geven voor zijn opstelling deze avond. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u. Nog meer complimenten? De heer Meegdes nog tot slot. Mijnheer Meegdes en dan sluit ik deze sessie.

De heer MEEGDES: Ook D66 wil duidelijk aangeven dat we blij zijn dat het college zijn besluit heroverweegt.

De VOORZITTER: Ik dank u allen zeer voor de inbreng en ik sluit deze sessie.